

Fecioara Maria ne învață să vedem viața cu ochii credinței

Pentru a cere mijlocirea Mariei sau pentru a o invoca cu minunatele titluri din Litania lauretană, creștinul nu are nevoie de un timp anume. Și totuși, **tradiția creștină a ales luna mai pentru a o dedica în mod deosebit cinstirii Sfintei Fecioare Maria.** În această lună, suntem îndemnați să o contemplăm, să o rugăm și, mai ales, să o imităm pe „Cea plină de har”.

Noi ne putem adresa Mariei prin intermediul rugăciunii, în special prin rugăciunea Rozariului, care ne ajută să reparcurgem împreună cu ea Evanghelia, momentele principale ale vieții lui Isus, păstrându-le, asemenea ei, în inima noastră.

Maria din Nazaret, umila Fecioară aleasă de Dumnezeu ca să fie Mama Fiului Său, este pentru noi un exemplu de ascultare și de abandonare încrezătoare în mâinile Lui. La școala Mariei putem învăța și noi să recunoaștem prezența Duhului Sfânt în viața noastră.

Maria a văzut cu ochii credinței ceea ce a făcut Dumnezeu în istorie și de aceea a cântat *Magnificat*, imnul care rămâne cea mai adevărată și mai profundă interpretare a istoriei mântuirii. Maria „a văzut” că „tronurile mai marilor din această lume sunt toate trecătoare, în timp ce tronul lui Dumnezeu este singura stâncă ce nu se clatină și nu cade”, de aceea **a spus „DA” – ul Său care a schimbat istoria lumii.**

Noi toți trebuie să avem în sufletele noastre aceleași sentimente de laudă și de recunoștință ale Mariei față de Domnul, credința și speranța Ei, abandonarea Ei docilă în mâinile Providenței. Noi toți trebuie să imităm exemplul Ei de disponibilitate și de dăruire în a-i sluji pe frați. Doar primind iubirea lui Dumnezeu și făcând din existența noastră o slujire dezinteresată și generoasă a aproapelui, imitând-o pe Maria care o vizitează pe Elisabeta (deși ea însăși ar fi avut nevoie să fie vizitată), putem să înălțăm cu bucurie cântarea de laudă a Domnului.

Pentru că Maria este prima care l-a primit pe Cristos, Ea a fost copleșită de bucuria Duhului Sfânt, este „plină de har”.

Să pășim pe urmele Mariei și să-i imităm exemplul ca să putem să trăim cu toții această stare de har: **„Adevărata bucurie a creștinului este să-l primească pe Isus și să-l ducă la ceilalți!** Să o urmăm și să o imităm pe Maria, Mama lui Isus și a noastră, și toată viața noastră va deveni un *Magnificat!*”.

Pr. paroh Mihai Mărtinaș

Gânduri despre Sfânta Fecioară Maria

«Într-o noapte, am avut un vis minunat. Am văzut un drum lung, un drum care pornea de pe pământ și se ridica în aer, până se pierdea în nori și de acolo se îndrepta spre cer. Dar nu era un drum ușor, ba chiar aș putea zice că era o cale plină de piedici, presărată cu pietre tăioase și ascuțite, cuie ruginite, cioburi de sticlă. Oamenii mergeau pe acel drum desculți, picioarele multora erau însângerate. Dar oamenii nu renunțau: doreau să ajungă în cer. Însă orice pas aducea durere, iar drumul era încet și greu. Apoi, în vis, l-am văzut pe Isus cum mergea înainte. Și El era desculț. Mergea încet, dar cu hotărâre. Și nu se rănea la picioare. Isus urca fără încetare. În sfârșit, ajunse în cer și acolo se așeză pe un tron aurit. Privea în jos, la cei care se străduiau să urce. Îi însuflețea cu privirile și gesturile sale. Imediat în urma lui venea Maria, mama lui. Fecioara mergea chiar mai repede decât Isus, pentru că ea călca pe urmele lăsate de El. Astfel a ajuns repede alături de Fiul său, care o așeză pe un jilț mare la dreapta sa. De acolo, și Maria începu să-i încurajeze pe cei care urcau și îi îndemna să calce, asemenea ei, pe urmele Fiului Său. Cei înțelepți așa și făcură și înaintară grabnic spre cer. Ceilalți se tot plângeau din pricina rănilor, se opreau adesea, uneori renunțând de tot și oprindu-se pe marginea drumului copleșiți de tristețe...»

(Bruno Ferrero)

«Să spunem cu curaj - împreună cu Sfântul Bernard - că avem nevoie de un mijlocitor pe lângă Mijlocitorul însuși și că cea mai în măsură să ne facă acest serviciu de iubire este Maria, dumnezeiasca sa Mamă; prin ea a venit Isus Cristos la noi, prin ea trebuie să mergem și noi la el. Dacă ne temem să mergem direct la Isus, fie datorită măreției sale infinite, fie din cauza micimii sau a păcatelor noastre, să implorăm cu îndrăzneală ajutorul și mijlocirea Mariei, Mama noastră. Ea este bună, este tandră; nimic în ea nu e sever, nimic respingător, nimic prea sublim, nimic prea strălucitor. Ea nu este soarele, care, cu razele sale strălucitoare, ne-ar putea orbi slăbiciunea; în schimb, este „frumoasă ca luna, curată ca soarele” (Cântarea Cântărilor 6, 9), care primește lumina soarelui și o domolește pentru ca noi să o putem suporta».

(Sfântul Maria Grignon de Montfort,
Tratatul despre adevărata evlavie către Sfânta Fecioară Maria)

Merinde pentru drum...

Învierea, cel mai simplu lucru

Filozoful francez Voltaire, care disprețuia creștinismul, dădu odată un răspuns, la care oamenii nu se așteptau. O femeie cochetă îl întrebă pe filozof cum de este posibil să mai creadă oamenii în înviere. Probabil aștepta ca Voltaire să înceapă încă o partidă de ironie la adresa Bisericii și a religiei creștine. Dar el îi răspunse respectuos: „Doamnă, învierea este cel mai simplu lucru din lume. Acela care i-a creat o dată pe oameni, poate să-i creeze și pentru a doua oară”.

Numai când se pune în practică

Un fabricant portughez de săpunuri îi spuse unui preot: „Creștinismul nu a reușit să facă nimic. Deși Evanghelia este predicată de două milenii, lumea nu a devenit mai bună. Răul și oameni răi există încă”. Preotul îi arătă un copil foarte murdar care se juca la margine de drum și-i spuse: „Săpunul nu a reușit să facă nimic. Deși există săpun, există încă mizerie și oameni mizerabili în lume”. Indignat, fabricantul spuse: „Săpunul ajută numai dacă este folosit, dacă cineva îl pune în aplicare”. „La fel este și cu Creștinismul”, răspunse preotul.

Să prețuim ceea ce avem

Deși îmi acopăr urechile cu perna și mormăi furios când sună ceasul deșteptător, îi mulțumesc lui Dumnezeu că pot auzi. Există mulți surzi pe lumea aceasta!

Deși dimineața îmi este greu să mă dau jos din pat, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că am puterea să o fac. Există mulți oameni neputincioși!

Deși mă enervez când nu găsesc lucrurile la locul lor pentru că cei din casă au făcut dezordine, îi mulțumesc lui Dumnezeu că am o familie. Există mulți oameni singuri!

Deși micul dejun nu a fost chiar delicios și prânzul a lăsat de dorit, îi mulțumesc lui Dumnezeu că am ce mânca. Există mulți oameni care suferă de foame!

Deși munca mea este monotonă și de rutină, îi mulțumesc lui Dumnezeu că am un loc de muncă. Există mulți șomeri!

Deși nu sunt întotdeauna mulțumit de viață, mă lupt cu mine însumi și am multe motive să mă plâng, îi mulțumesc lui Dumnezeu că mi-a dăruit viața! Există mulți copii cărora nu li se respectă acest drept!

Îți mulțumesc, Doamne, pentru darurile Tale, pe care mi le faci zilnic din iubire!

ANUNȚURI

Pe 13 mai, când Biserica amintește aparițiile Sfintei Fecioare Maria la Fatima, în comunitatea noastră va fi celebrată *Ziua bolnavului*. Momentul va fi marcat printr-o Sfântă Liturghie, la ora 18, în cadrul căreia ne vom ruga pentru și împreună cu cei aflați în suferință. Persoanele deplasabile vor fi ajutate de voluntari să ajungă la biserică, pentru a participa la acest moment de rugăciune și comuniune.

Pe 14 mai va fi Solemnitatea Înălțării Domnului. Sfintele Liturghii vor fi celebrate la orele 9, 11, 18.

Comunitatea parohială este ca o mare familie, o „familie de familii”. Și, ca în orice familie, este bine să ne cunoaștem între noi, să depășim barierele, să stabilim legături durabile și rodnice. De aceea am considerat că este important să fim **Împreună pentru a ne cunoaște**. Așa am intitulat și ieșirea de pe **16 și 17 mai**, care va avea loc la mănăstirea călugărilor Carmelitani de la Snagov (Ciofliceni). Pe lângă programul spiritual, vor fi și momente de destindere, de comuniune, de cunoaștere reciprocă, de împărtășire a impresiilor.

Persoanele care doresc să participe la această întâlnire sunt invitate să se înscrie la biroul parohial.

Pe 7 iunie este Prima Sfântă Împărtășanie. Este sărbătoarea copiilor care se pregătesc pentru acest eveniment, a familiilor lor, dar și a întregii comunități. Vă îndemn să-i amintiți în rugăciunea dumneavoastră pe copiii care se pregătesc pentru acest eveniment important din viața lor de credință, pentru ca să poată face o spovadă bună și să-l primească cu vrednicie pe Isus în inimile lor.

Programul religios al parohiei

Sfintele Liturghii sunt celebrate după următorul program:

- **de luni până vineri**, la orele 7, 8, 18;
- **sâmbăta**, la orele 8 și 18;
- **duminica**, la orele 9, 11, 17.
- **În Sărbătorile de poruncă din timpul săptămânii**, la orele 9, 11, 18.

Sfântul Rozariu: ne rugăm în fiecare seară, la ora 17.25, și duminica, la ora 10.25.

Adorație în fața Preasfântului Sacrament

pentru ispășirea păcatelor și repararea ofenselor aduse Bunului Dumnezeu:

- în fiecare joi, după Sfânta Liturghie de la ora 18;
- în fiecare primă vineri din lună, după Sfânta Liturghie de la ora 18.

